

Woensdag 24 en donderdag 25 september | Amsterdam – Tokyo – Sydney

De typhoon in Hong Kong zou volgens de site van Cathay Pacific geen gevolgen meer hebben voor de vluchten van vandaag en omdat we thuis alle al op orde hadden, besloten we maar bijtijds naar Schiphol te gaan. Eenmaal op Schiphol bleek de vlucht wel ruim 2 uur vertraagd te zijn, terwijl we op Hong Kong maar een overstap van anderhalf uur hadden. Toen de informatiebalie van Cathay Pacific eindelijk bemand was, volgde het slechte nieuws: we zouden inderdaad onze overstap niet halen, dus we werden overgeboekt naar Japan Airlines en vliegen over Tokyo. Dit toestel vertrok echter pas om 20.15 uur i.p.v. de oorspronkelijke 14.00 uur en ook de overstap is langer dan oorspronkelijk gepland, waardoor we uiteindelijk 12 uur later in Sydney zullen aankomen. We zullen de nacht van donderdag op vrijdag dus in het vliegtuig moeten doorbrengen ipv in het hotel in Sydney. Maar uiteindelijk krijgt Niels nu wel z'n zin: na maanden gezeurd te hebben dat hij niet mee ging naar Australië als we niet met een Boeing 747 gingen, vliegen we nu dan toch met een Boeing 747. Eenmaal aan boord is de vlucht gelukkig niet vol en na wat schuiven (en de buurman weggewerkt te hebben), hebben we uiteindelijk drie plekken met z'n tweeën. Op deze vlucht kan ik gelukkig aardig slapen en voor ik het weet zijn we dan ook op Tokyo. De luchthaven stelt helaas weinig voor, dus het is dan ook een hele kunst om ons 5 uur te vermaken. Gelukkig is het biertijd en heb je goed zicht op de vliegtuigen. Uiteindelijk mogen we dan toch aan boord voor het tweede deel van de reis. En ook nu weer drie stoelen met z'n tweeën. Nu alleen wat minder geslapen, waardoor het voor de beleving erg lang duurde.

Vrijdag 26 september | Sydney

Om 06.38 uur landen we dan eindelijk op Australische bodem. Na de nodige 'ondervragingen en opstoppingen' (of we echt geen inheemse planten hebben meegesmokkelt) lukt het ons uiteindelijk toch om met koffer en al aan de andere kant van de luchthaven te geraken. Al snel hebben we onze reisbegeleider, Sauce, gevonden en dit is het toppunt van een echte local: korte broek, lang haar, een baard en een '*How are you, mate?*'. Nadat we compleet zijn, gaan we snel naar het hotel waar een heerlijke verfrissende douche en schone kleren op ons wachten. Om een uurtje of 10 vertrekken we als herboren richting het centrum van Sydney. Na een stevige wandeling langs een stuk van de haven en door een park wacht om de bocht het beloofde uitzicht op het Opera House en de Harbour Bridge. Vanaf het Opera House pakken we de veerpont (ferry) vanaf Circulair Quay naar Darling Harbour en vanaf daar te voet naar hartje centrum. Na een bezoek aan de 305 meter hoge Sydney Tower doen we nog een rondje met de monorail (waar je trouwens bijzonder lekker in kan slapen) en dan weer met de ferry naar Circulair Quay. Tijdens de wandeltocht terug naar het hotel stoppen we nog even bij het Sydney Hospital. Voor de deur staat namelijk een everzwijn die geluk brengt nadat je hem over z'n snuit hebt geaaid en ach: baat het niet, schaad het niet. Terug bij het hotel even een uurtje plat en daarna een stukje lopen op zoek naar een plek om een hapje te eten en dan om een uurtje op 10 is het wel tijd voor bed.

Zaterdag 27 september | Sydney

Vandaag beginnen we met de sightseeing hop-on-hop-off bus door Sydney, met onderweg commentaar bij de belangrijkste interessante punten. De eerste stop waar we eraf gaan is vlakbij Chinatown, waar we naartoe lopen. En er hangt inderdaad een Oosters sfeertje. Onderweg nog even naar Market City, een grote overdekte markt, en dan door naar het Central Station om weer op de bus te stappen. Deze leidt ons langs Darling Harbour, Harbour Bridge en het Opera House. Halverwege de route stappen we over op de andere route naar Bondi Beach, het bekendste en populairste strand van Australië. Na een ruime tijd op de bus gezeten te hebben, stappen we uit bij Darling Harbour en gaan we naar Sydney Wildlife World waar een grote verzameling van het Australische dierenrijk zit. Hier zien we de eerste koala's en kangoeroes, maar ook de enge kruiers als spinnen, slangen en allerlei insecten. Als we bijna aan het eind zijn, gaan een aantal dieren slapen en mogen we van één van de verzorgsters een soort hagedis voelen. Hierna lopen we door naar de burens; het Aquarium. Hier een bonte verzameling vissen, maar ook zeepaardjes, murenes, vogelbekdieren en zeeleeuwen. Hoogtepunt is echter het oceanium: twee tunnels onder water met een grote verzameling verschillende haaien, schildpadden en roggen. Het kost wat moeite, maar uiteindelijk moeten we toch verder. Tegen de tijd dat we buiten zijn, is het bijna 8 uur

en gaan we dus maar snel een hapje eten. Daarna pakken we heel lui een taxi naar het hotel. Dan blijkt dat wat ze vanmorgen op de bus vertelden maar al te waar is: de straat waar we zitten in Kings Cross is het hartje van de rosse buurt. Waar je ook kijkt zijn adult bars en striptenten. We laten ons echter niet verleiden en gaan terug naar het hotel, want morgen beginnen we aan de reis door de rest van Australië.

Zondag 28 september | Sydney – Blue Mountains (Katoomba)

Iets voor achten is iedereen netjes beneden en kunnen we de bus in. Het is niet zo'n hele grote (24 zitplaatsen), maar we passen er allemaal in met achter de bus nog een karretje voor alle bagage. Als iedereen zit komt de grote uitdaging: Sydney uit te komen en onze weg te vinden naar de Blue Mountains. Het gaat Sauce met z'n navigatiesysteem echter goed af en na goed 2 uur rijden en een koffiestop komen we aan in het plaatsje Katoomba. Omdat de kamers in het hostel nog niet klaar zijn, rijden we gelijk door naar het Blue Mountains National Park. Daar gaan we vanaf het Visitors Centre lopend naar Echo Point: een tocht (volgens de bordjes) van ± 40 minuten. Onderweg stoppen we nog voor een picknick en hebben we even later een prachtig uitzicht op de Three Sisters (een rotsformatie die door erosie 3 punten toont). Bovenaan Echo Point begint een wandeling langs de Giant Staircase. En gigantisch is ie zeker. We hebben ze niet geteld, maar het zouden 1.000 treden naar beneden zijn en dat zou best heel dicht in de buurt kunnen komen! Onderaan de trap begon een wandeling rond de berg met af en toe de heuvel op en dan weer een trap naar beneden. Uiteindelijk kwamen we uit bij de oude kolenlift die tegenwoordig wordt gebruikt voor personenvervoer (Scenic Railway). Dit is het steilste spoor ter wereld: 450 meter lang met een hoogteverschil van 250 meter. Bij het instappen lig je bijna op je rug, maar als het treintje eenmaal gaat rijden zit je in normale positie. Doordat wij in het onderste karretje zaten, konden we bijna loodrecht naar beneden kijken. Uiteindelijk bracht de trein ons terug bij het Visitors Centre. Daar gingen een aantal nog met de kabelbaan de vallei over, waar we ze met de bus weer opgepikt hebben en zijn we doorgereden naar het hostel waar we vandaag overnachten. Na een heerlijke douche even snel boodschappen gedaan, wat gerelaxt in de 'zitkamer' en daarna met de hele groep een hapje eten in de stad. Sauce had het restaurant geregeld en het was heerlijk eten voor een goede prijs. We zaten aan tafel met Ferry, Wendy, Forini en Martin en hebben het erg naar onze zin gehad. Om 22.00 uur ging de bar dicht, dus uiteindelijk waren we ook nog om een mooie tijd weer terug in het hostel.

Maandag 29 september | Blue Mountains (Katoomba) – Canberra

Wederom om 8 uur bij de bus vanochtend en afgezien van wat plaspauses zijn we in één stuk doorgereden naar Canberra; de hoofdstad van Australië. Daar zijn we als eerste gestopt bij het National Museum of Australia. Daar hebben we anderhalf uur voor onszelf om rond te lopen. We hebben eerst een kort filmpje gekeken over het ontstaan van Australië als natie en daarna wat verschillende tentoonstellingen bekeken, o.a. over de Aboriginals. Rond half 3 zijn we richting het Parliament House vertrokken. Na een toeristische route van Sauce zijn we precies op tijd voor de rondleiding van 3 uur. We krijgen een uitgebreide rondleiding langs the Chamber of Parliaments, Chamber of Senators, de portretten van alle Prime Ministers van de afgelopen tijd en nog veel meer. Na de tour zijn we nog even naar het uitzichtpunt op het dak gegaan. Vanuit hier had je goed zicht op het oude parlamentshuis en het Australian War Memorial (onze volgende stop). Nog net op tijd voor sluitingstijd komen we daar aan. Dus snel een paar foto's gemaakt en mooi nog even de kans om de sluitingsceremonie bij te wonen. Vanaf het monument op naar de laatste stop: Mount Ainslie in het Canberra Nature Park voor een mooi uitzicht over de stad. Op de weg terug naar beneden zien we dan onze eerste 3 kangoeroes van de vakantie: er zullen er nog velen volgen! In het hotel snel inchecken, even relaxen op de kamer en dan met de hele groep op weg naar de chinees voor het avondeten. Daarna nog even snel boodschappen doen voor het ontbijt voor morgen en dan weer terug naar het hotel en lekker slapen.

Dinsdag 30 september | Canberra – Beechworth

Vandaag staat weer een rijdag op het programma. Onderweg blijkt dat er iets niet helemaal goed is met de bus, want heuvelopwaarts worden we zelfs ingehaald door allerlei vrachtwagens. Uiteindelijk lukt het

toch om in de buurt van Beechworth te komen. Een paar kilometer voor de stad stoppen we nog even bij Woolshed Falls: een mooie waterval. Na een korte stop rijden we door naar Beechworth, een oud goudzoekersstadje waar het lijkt of de tijd stil heeft gestaan. Het is dat er overal auto's geparkeerd staan, maar de huizen en winkels lijken allemaal uit de 19e eeuw te stammen. We lopen een rondje door de stad en bekijken wat winkels. Dan hebben we lekker nog even wat tijd voor onszelf voordat we straks met bijna de hele groep gaan eten bij een hotel 2 straten verderop. Het was weer erg gezellig met lekker eten in enorme porties. En dan wederom op tijd naar bed, want morgen vertrekken we om 7 uur om op tijd in Melbourne te zijn voor de penguintour naar Philips Island.

Woensdag 1 oktober | Beechworth – Melbourne (Philips Island)

Omdat we eventueel problemen met de bus konden krijgen, zijn we vandaag een uurtje eerder vertrokken. Gelukkig verliep alles zeer voorspoedig en waren we (na een korte stop bij de MacCafé) om ongeveer 11 uur in Melbourne. Na de tassen in de kamer gezet te hebben en buiten nog snel een rond gelopen te hebben, werden we opgepikt voor onze tour naar de pinguïn parade op Philips Island. Onderweg zijn we eerst gestopt bij een cattle farm. Hier hadden ze een paar emo's lopen en kon je wombats en kangoeroes voeren. De wombat had enorm stug haar, de kangoeroes daarentegen hadden de vacht van een poes. Ze vonden het zelfs prettig om aangehaald te worden. Daarna zijn we doorgereden naar het Koala Conservation Centre. Hier zaten koala's in hun natuurlijke leefomgeving en hebben ze een soort verhoging tussen de bomen gemaakt, zodat je ze van wat dichterbij kan zien. En na een bezoekje aan de koala's door naar onze eigenlijke bestemming: Philips Island. Eerst een stukje door het natuurpark gereden en wat pinguïnnesten en een heleboel wallaby's gezien. Na een hapje eten is het tijd om naar het strand te gaan. Zodra de zon onder is, komen de eerste pinguïns al aan land om hun nest in de duinen op te zoeken voor de nacht. Op het strand zag je jammer genoeg niet zoveel van de pinguïns, maar langs en onder de boardwalk had je een prachtig uitzicht op de kleine waggelaars. En ze mogen dan klein zijn, herrie maken kunnen ze als de beste, zeker als ze onderling moeten laten zien wie de sterkste is. Tegen de tijd dat alle pinguïns op bed lagen, was het voor ons tijd om terug te gaan naar Melbourne en ons bed op te zoeken.

Donderdag 2 oktober | Melbourne

Vandaag rustig uitgeslapen en de was gedaan. Uiteindelijk hebben we om kwart over 10/half 11 de tram gepakt richting centrum. De 1e stop is Queen Victoria Market. Dit is een groot complex met allemaal marktkraampjes, variërend van groente en fruit, tot kleding, schoenen en souvenirs. Hier zijn we uiteindelijk ook voor een hoed voor Niels geslaagd. Daarna zijn we de Rialto Towers opgeweest: een 58 verdiepingen tellend gebouw van 253 meter hoog met op de 55e verdieping (de lift doet daar slechts 38 seconden over) een uitkijktoren van 360 graden. Vanaf hier heb je een schitterend uitzicht over de stad. Na het uitzicht vanuit de lucht tijd voor wat indrukken vanaf de grond, dus hebben we de Circle Line gepakt: een gratis tram die rond het stadshart rijdt. Onderweg nog een tussenstop gemaakt bij de State Library en de havens. Aan het eind van de middag waren we het geslenter wel zat en zijn we teruggegaan naar het hotel. 's Avonds afgesproken met Ferry en Wendy om een hapje te eten, dus met de tram weer naar het centrum. Na een heerlijke maaltijd zijn Niels en ik nog even teruggeweest naar de Rialto Towers voor een uitzicht over Melbourne by night (tja, als echte Nederlanders moet je wel gebruik maken van de mogelijkheid om met het kaartje van 's morgens, 's avonds nog een keer naar binnen te mogen). Toch weer een heel ander gezicht als overdag en zeker de moeite waard om nog even voor terug te komen.

Vrijdag 3 oktober | Melbourne – Warrnambool (Great Ocean Road)

We vertrekken weer om 8 uur uit Melbourne met een gemaakte bus. Bij Torquay begint de Great Ocean Road: een lange kustweg langs ruige kustlijnen. Onze eerste stop is Bells Beach, een geliefd surfstrand waar zelfs wedstrijden worden gehouden. Vandaag staan er echter geen hoge golven op het programma. Desondanks lukt het een aantal om een aardige show weg te geven. Eenmaal weer in de bus is om elke bocht wel weer een nieuw strandje of uitzicht op een klif of rots. De tweede stop is bij een kleine

camping waar meestal koala's zitten een een soort parkieten/papegaaien. Met een beetje vogelvoer komen de vogels al snel naar beneden en eten letterlijk uit je hand. Dat levert een paar mooie plaatjes op. En ook de koala's zitten netjes waar ze horen te zitten. Onze eerste echte wilde (buiten afgezette stukken bos). Later onderweg zitten er her en der ook nog een paar in de bomen. Helaas begint het hier wat te spetteren wat snel zal omslaan in echte regen. De volgende stop, Otway National Park (een gematigd regenwoud), wordt dan ook voorafgegaan door een massale zoektocht naar regenjassen in de koffers. Eenmaal beschermd is het op naar de rainforestwalk. Onderweg enorme varens en nog veel grotere bomen met stammen waar je gewoon in/onder kan zitten. Ondanks dat we in het regenwoud redelijk beschut lopen, zijn we toch blij dat we weer warm en droog in de bus kunnen zitten. En na weer een klein stukje touren komen we eindelijk aan bij de 12 apostelen. Ook hier weer een prachtig vergezicht. Vervolgens door naar Loch Ard Gorge; beroemd om een schip dat hier vroeger is vergaan. En toen door naar het hoogtepunt van de dag; een helikoptervlucht boven de 12 apostelen. Eerst een zwemvest aan en een korte veiligheidsinstructie (wat we van het korte Australische geratel hebben begrepen was: hoofd omlaag houden bij het instappen, wegblijven bij de staart en niet op de drijvers staan bij het instappen) en dan snel instappen. Niels achterin en ik voorin bij de piloot. Gordel om, koptelefoon op en gaan! Hoewel het soms leek dat de helikopter helemaal niet vooruit kwam, zaten we al vrij snel boven zee en boven de 12 apostelen. De piloot vertelde nog dat ze niet altijd de apostelen hebben geheten, maar dat ze vroeger mother pig & de piglets werden genoemd. Dit was alleen niet commercieel genoeg (begrijp je dat nou?). Na om de apostelen heengevlogen te zijn, was het tijd voor de terugweg, welke over land ging. Hierbij lag de helikopter bijna op z'n kant in de bocht. En, zoals altijd met leuke dingen, toen zat het er helaas weer veel te snel op, maar wel ontzettend gaaf om een keer mee te maken. Na een laatste stop langs de kust bij London Bridge (die net als de echte ook is ingestort) snel door naar Warrnambool waar we 's avonds gezellig met z'n allen nog een hapje hebben gegeten.

Zaterdag 4 oktober | Warrnambool – Robe (Great Ocean Road)

Vanochtend gewone tijd vertrokken en al vrij snel de eerste stop bij het Power Hill Game Reserve; een nationaal park. Gelijk bij binnenkomst spotten we al een emoe met 4 jongen. Halverwege zet Sauce ons de bus uit en wordt ons een bospaadje gewezen waar we over verder kunnen lopen. Gelijk om de eerste bocht staan alweer de eerste kangoeroes te grazen. Er zullen er nog velen volgen tijdens de wandeling. Tegen de tijd dat we weer op de weg uitkomen, staat Sauce al op ons te wachten. In het veld achter de bus lopen nog een stuk of wat emoes rond. Na de wandeling weer terug in de bus voor het laatste stukje van de Great Ocean Road bij Portland. Een klein stukje verder ligt Bridgewater, waar we op een tour gaan om zeeleeuwen/zeehonden te kijken. Na een wandeltocht komen we uiteindelijk aan bij de aanlegsteiger. Daar krijgen we reddingsvesten en kunnen we aan boord van een kleine boot. Met z'n tweeën op de voorste bank hebben we goed zicht. En dan vol speed scheuren over het water. Eenmaal in de buurt van de seals minderen we vaart om ze niet af te schrikken. En daar liggen ze allemaal heerlijk in het zonnetje te baden. Een paar worden nerveus van ons en duiken het water in. Al snel ligt de hele groep in het water en besluiten ze ook maar gelijk om te gaan spelen. Over een klein stukje kust liggen wel iets van 4 a 5 groepen seals in het water. Een aantal surft zelfs mee op de golven. Ontzettend gaaf om deze wilde dieren van zo dicht bij te zien. Na de lunch zijn we doorgereden naar Princess Margaret Rose Cave; een druipsteengrot. In de grot waren wel een paar aardige formaties, maar het blijft toch altijd een beetje hetzelfde. Na de grot nog een laatste stop bij de Blue Lake in Mount Cambier; een oude volgelopen vulkaankrater waar het water in een bepaalde periode diepblauw kleurt. En dan door naar het eindpunt van vandaag; Robe. Daar nog naar een uitzichtpunt bij de kust gereden en toen snel door naar het hotel. 's Avonds met bijna de complete club een hapje bij het hotel gegeten. Voor de eerste keer kwamen we kangoeroe tegen op het menu, dus Niels kon zich niet beheersen en heeft het gelijk besteld. Naar mijn mening smaakte het een beetje naar het oudewetse draadjesvlees. En hadden we net 's middags na het verlaten van de grot ons horloge allemaal een half uur terug gezet in verband met Soutern Time (grens van de tijdszone), moeten we vannacht een uur missen in verband met de zomertijd, dus kan de klok weer een uur vooruit. Verwarrend allemaal hoor. Vannacht maar een goede nachtrust scoren en morgen van de klok afblijven, dan komt het allemaal vast wel weer goed.

Zondag 5 oktober | Robe – Adelaide

Vanmorgen mochten we een half uurtje langer blijven liggen. Uiteindelijk half 9 vertrokken we om al na een paar minuten bij een tankstation te stoppen en de ramen van de bus schoon te maken. De volgende stop een enorme kreeft. De Australiërs hebben een tik om allemaal grote dingen te maken, zo is er een o.a. ook een grote banaan, koala, etc. Een tijdje later stopt Sauce langs de kant van de weg, zodat we de verkeersborden 'overstekende kangoeroes/wombats' kunnen fotograferen. Beide komen we niet veel later tegen. Helaas allebei dood langs de kant van de weg. Volgende stop is Coorong National park; een reeks lagunes die door een lange duinstrook van de oceaan wordt gescheiden. Je kon vanaf de parkeerplaats helemaal naar het strand lopen, maar toen achter de duinen het water zichtbaar werd, hebben we besloten dat het mooi genoeg geweest was en zijn we langzaam naar de bus teruggelopen en hebben daar op de rest van de groep gewacht. Een aantal van de lagunes in het park zijn roze meren. Door de aanwezigheid van een bepaalde stof kleurt het water in de ondiepe waterplassen heel helder roze; een ontzettend mooi gezicht zo tegen een felblauwe hemel. Onderweg de rivier Murray nog overgestoken met de ferry en uiteindelijk na een laatste stop in Hahndorf (de oudste Duitse kolonie in Australië; daar zit je dan als Nedelandse toerist net op te wachten) rijden we rond 5 uur Adelaide binnen. Daar snel even de hotelkamer bekeken en om 6 uur met een aantal afgesproken om in de straat van het hotel een hapje te gaan eten. Uiteindelijk belanden we bij een italiaan waar we heerlijk gegeten hebben. Na een laatste afzakkertje in de pub recht tegenover het hotel is het tijd om lekker naar bed te gaan.

Maandag 6 oktober | Adelaide

Vandaag een vrije dag in Adelaide. Vanochtend was het wat slecht weer en omdat onze tour pas om 1 uur vertrok en de meeste winkels dicht waren, in verband met een nationale feestdag, hebben we gewoon wat rondgehangen en gewacht. 's Middags zijn we opgehaald voor een tour naar het Cleland Wildlife Park. Eenmaal binnen zijn we eerst naar het voeren van de dingo's geweest en toen snel door naar het Koala Cuddling; met de koala op de foto en hem dan ook zelf vasthouden, dat was ook de hoofdreden van het bezoek. De koala heette Peter. Hij was vrij zwaar en lekker zacht. In tegenstelling tot wat me eerder verteld was, stonk hij helemaal niet. Na de koala's via de pelikanen naar de kangoeroes en emoes. En aangezien we bij de ingang wat voer hadden gehaald, aten ze bijna allemaal uit ons hand. Daarna moesten we aardig doorlopen om weer op tijd bij de uitgang te zijn. De tijd was eigenlijk te kort om het hele park goed te bekijken, dat was wel jammer, maar het is zeker een mooi park. Daarna weer door naar Hahndorf (jippie!) om nog wat andere passagiers weer op te pikken en na nog een koalastop weer terug naar Adelaide. 's Avonds met een man of 12 weer wat wezen eten bij dezelfde italiaan als gisteren en nog even wat in de pub wezen drinken. Helaas was de overbuurman dicht, dus zijn we eerst een stuk de winkelstraat ingelopen. Daarna op tijd weer terug naar het hotel, want morgen gaan we op tijd weg voor onze eerste ontmoeting met de outback.

Dinsdag 7 oktober | Adelaide – Flinders Range (Wilpena Pound)

Vandaag iets eerder klaar staan dan normaal, want we krijgen een nieuwe bus om de outback mee in te gaan en we moeten kijken of met alle extra spullen (tenten, slaapzakken, koelboxen) alle bagage nog wel past. We hebben geluk want alles past, dus er hoeft niets vooruit gestuurd te worden naar Darwin. De eerste stop van de dag is bij Seven Hills; een wijngaard. Hoewel het pas 10 uur in de ochtend is, beginnen een aantal heel enthousiast aan de wijnproeverij. Persoonlijk is het iets te vroeg voor een niet-wijnliefhebber. Niels trekt zich er echter niets van aan en sluit aan in de rij. Eenmaal terug in de bus spotten we behoorlijk veel wild life: een grote adelaar (zittend op de grond), een paar kangoeroes en emoes. Rond 12 uur stoppen we voor de lunch en dit keer een zelfgemaakte door Sauce: wraps met kip en verder zo'n beetje alles wat je zelf nog wilt (sla, ananas, komkommer, tomaat, etc.). Het smaakte bijzonder goed. Na nog snel de afwas gedaan te hebben weer snel de bus in. Aangezien we bij de lunch al last hadden van vliegen, hebben we bij de volgende stop gelijk een vliegennetje gekocht. Het staat niet heel charmant, maar het is wel bijzonder effectief. 's Middags nog een stop gemaakt in Quorn waar een oud treinstation staat van de Ghan. Na nog wat fotostops langs de weg komen we rond 6 uur dan

toch aan bij Wilpena Pound (Flinders Range). Daar moeten we voor het eerst deze vakantie onze tentjes opzetten. Gelukkig zijn het eenvoudige koepeltentjes en staat de onze met een paar minuten. Matjes en slaapzakken erin en klaar. Ondertussen hoppen op de achtergrond vrolijk wat kangoeroes rond. Daarna met z'n allen en hapje eten in het bijbehorende restaurant (over kamperen gesproken) en 's avonds nog even lekker bij het kampvuur zitten. En dan maar hopen dat we er vanocht niet uithoeven voor een bezoekje aan de wc.

Woensdag 8 oktober | Flinders Range (Wilpena Pound) – Marree

Het was gisteravond wat koud, maar ik heb heerlijk geslapen. Alleen jammer dat we er vanmorgen om 5:45 uur alweer uitmoesten. Dus maar snel douchen en ontbijten, de tas inpakken en tent opruimen en dan zijn we om 7 uur klaar om met de wandeling te beginnen. We nemen lekker de makkelijke route langs de kreek. Onderweg mooie plaatjes en de nodige kangoeroes, mooie vogels en nog een paar klimgeiten. Na goed 2 uur lopen zijn we weer terug bij de bus. We rijden dan in 1 stuk door (behalve wat korte fotostops) naar de plaats waar we lunch hebben. Sauce bakt zelf wat hamburgers, zodat we een heerlijk broodje hamburger hebben. Daarna weer snel de bus in en op naar Copley voor de koffiestop. Een klein stukje verder bij Leigh Creek stoppen we bij een coalfield, of te wel een oude kolenwinning. Er staan nog wat grote oude machines en een afgegraven kloof. Deze kolen voorzien in 80% van de energie voor de staat South Australia. Iets voorbij Leigh Creek rijden we, als het asfalt ook ophoudt en het een zand/grint-weg wordt, dan echt de outback in. Onderweg nog 2 grote adelaars langs de kant van de weg en verder niets dan zand, stof en af en toe een klein bosje of een verdwaalde boom. Na nog een laatste stop in Lyndhurst komen we uiteindelijk iets na zessen aan in Marree; een stadje met een oud Ghan-station (in gebruik voordat de spoorlijn verlegd werd). Nu deze niet meer in gebruik is, is het echt in de middle of nowhere. Hier slaan we, op een heel klein grasveldje, onze tenten op voor de nacht. Sauce is ondertussen druk bezig met het avondeten (lamb and curry) klaar te maken. Dit gebeurt door 2 pannen gewoon op het vuur te zetten. Het is dat het mijn gerecht niet is, maar volgens de rest smaakt het allemaal prima. Doordat we laat gegeten hebben, gaan we snel na het eten naar bed.

Donderdag 9 oktober | Marree – Coober Pedy

Vandaag weer op tijd eruit, ontbijten, tenten opbreken en weer snel op weg. De eerste stop vandaag een oud vaag Hippie dorpje waar wat kunst stond gemaakt van afval. Na wat snelle foto's de bus weer in en verder. De volgende stop is Lake Eyre; een soort zoutmeer dat 12 meter onder het zeeniveau ligt. Niet veel verder weer de bus uit bij de Bubbler. In the middle of nowhere een soort poel waar steeds lucht uit omhoog borrelt. Een heel apart gezicht. En dan weer verder de leegte in. Overall waar je kijkt alleen maar (rood) zand, steen en stof, heel veel stof. En flink hobbelen op de zandweg (want het asfalt hebben we vanmorgen al vaarwel gezegd). Rond half 12 komen we (na slechts 3 tegenliggers sinds het vertrek vanmorgen) aan in William Creek. Het mag nauwelijks een stadje heten, want er staat slechts 1 gebouw: een pub/hotel. En Niels kan het natuurlijk niet nalaten om hier een biertje te bestellen. Na de lunch maken we nog 1 stop: bij het dogfence. Dit is een hek van 9.600 kilometer dat dwars door het land loopt. Aan de noordkant is de dingo een beschermd dier, aan de zuidkant wordt hij door boeren doodgeschoten om het vee te beschermen. En verder onderweg natuurlijk weer het nodige wildlife: een paar kangoeroes en een partij drommedarissen in de verte. Halverwege de middag komen we aan in Coober Pedy. Een stadje van ongeveer 3.500 inwoners, waarvan 75% onder de grond woont, omdat het hier midden in de outback veel te warm is ('s zomers tot over de 50 graden). Zelf slapen we ook ondergronds; een lange gang met aan weerszijden kamers uitgehakt afgeschermd door een gordijn. Na de bagage weggezet te hebben, krijgen we een rondrit door de stad en daarna gaan we naar een opaal museum. Eerst een kort filmpje over hoe opaal is ontstaan en hoe ze het hier in Coober Pedy hebben gevonden (70% van alle opaal op de wereld komt uit Coober Pedy), daarna een rondje door een oude mijn. Een aantal van de groep kopen wat opaal, maar ik kan me beheersen. Na het boodschappen doen hebben we nog een paar uur over voordat we gaan eten. Maar na alle drukte van afgelopen dagen gaan we heerlijk even helemaal niets doen. Voor het avondeten steken we de berg tegenover onze bunker over. Aan de andere kant staat een pizzahut waar voor de hele groep 5 enorme pizza's worden besteld. Het smaakt prima. Ondertussen

zijn we, dankzij het gesnurk van Niels, gepromoveerd van slapen achter een gordijn naar slapen in de enige kamer met deur die de bunker rijk is. Ach, het zijn weer bedden, dat zal na 2 nachten kamperen altijd goed bevallen.

Vrijdag 10 oktober | Coober Pedy – Kings Canyon

Vandaag staat ons een lange dag (760 kilometer) in de bus te wachten (nog langer dan normaal). Gelukkig is er gisteren vlak voor Coober Pedy een eind gekomen aan de grintweg en hebben we tot Alice Springs alleen nog maar gewone asfaltwegen. Het landschap waar we doorrijden is ontzettend variërend. Van helemaal niets tot velden vol bomen en zelfs een klein meertje. En ik maar denken dat er in de outback alleen maar rood zand was! Tussen de bomen lopen regelmatig wilde koeien en paarden (brumbies). Zelfs nog 1 drommedaris en 1 dingo gezien. Helaas geen kangoeroes of je moet alle dode langs de kant van de weg meetellen. Deze laatste zorgen er dan weer wel voor dat we meer dan genoeg adelaars zien die op de verse roadkill afkomen. Wat een ontzettend mooie beesten en groot ook (ze horen tot de top 3 van grootste adelaars). Rond een uurtje of 1 komen we aan bij de grens met Northern Territory waar we gaan lunchen. Na de lunch nog even snel een fotosessie bij het welkomstbordje bij de staatsgrens en dan weer de bus in, want we zitten pas op de helft. Gelukkig kennen ze in Northern Territory geen zomertijd, dus meteen de horloges weer een uur terug en zo winnen we weer wat tijd. 's Middags besluit Sauce een quiz met ons te doen. De bus wordt opgedeeld in 3 groepen en dan komen de vragen. En wie denkt dat ze allemaal over Australië gaan, komt bedrogen uit. De groep achterin wint uiteindelijk en wij hebben ons ook weer een tijdje vermaakt. Niels kan gedurende de dag ook nog wat foto's maken van roadtrains, dus die is ook weer helemaal gelukkig. Rond 6 uur komen we aan in ons kamp bij Kings Canyon. En we gaan dan wel kamperen, maar wel mooi luxe. De tenten staan al en er staan zelfs gewoon 2 bedden in. Iets verderop hebben we een groot hok met een keukentje en picknicktafels. Komende nacht zullen we dus ook weer prima slapen, ondanks de 2 salamandertjes en het slangetje die al gespot zijn. Tegen half 8 heeft Sauce de spaghetti klaar en deze smaakt prima na zo'n lange dag. Na het eten nog eventjes wat drinken en dan op tijd naar bed, want morgen moeten we om 07.15 uur klaar staan voor de ochtendwandeling bij Kings Canyon.

Zaterdag 11 oktober | Kings Canyon - Uluru

Vanochtend ging om 6 uur de wekker, ruim op tijd voor de ochtendwandeling. Vlak voor de wekker afliep, kan je in de verte de dingo's horen huilen. Niet heel uitnodigend om er uit te gaan. Vanaf de camping is het goed 10 minuten rijden naar de Canyon. Daar is het de keuze: bovenlangs de kloof lopen (maar dan moet je wel eerst heartattack-hill op) of door de kloof. Een heuvel krijgt niet voor niets zo'n naam, dus wij besluiten de wandeling in de kloof te gaan lopen. Onderweg de nodige informatieborden over de flora en fauna in de kloof en Sauce heeft nog het één en ander verteld over wat planten die we tegenkwamen (bush-holy en bush-tomato's). Aan het eind van het wandelpad zit een uitkijkpunt waar we even heerlijk hebben gezeten. Rond half 11 was de andere groep ook weer terug en zijn we terug gegaan naar de camping voor de lunch en daarna weer snel allemaal de bus in op weg naar Uluru. Niels wilde graag foto's maken door de voorruit, dus we belanden dit keer voorin de bus. Op zich een mooi plekje om naar buiten te kijken, maar niet een plek waar je vaak moet zitten, want de beenruimte is bijzonder schaars. Af en toe een stop is dan ook geen overbodige luxe. Onderweg lijkt het alsof we Uluru al spotten, maar het blijkt Mount Conner te zijn, deze is precies 2 meter lager dan Uluru. Hij wordt ook wel de tandenborstel genoemd. Als je de foto ziet, dan snap je wel waarom. Niet veel later doemt dan wel de echte Uluru op: 's werelds grootste monoliet en een bijzonder indrukwekkend gezicht. We slapen vanavond in Yulara: Ayers Rock Resort. Dit is een stadje speciaal gebouwd om alle toeristen voor Uluru te kunnen huisvesten. Daar snel de tenten opzetten (helaas weer de oude vertrouwde koepeltentjes) en dan snel weer terug de bus in en op naar de Rock. Eerst een cultural walk: een klein stukje langs de rots met uitleg over wat planten, gebruiken van de Aboriginals en wat bijzonderheden over de rots. Daarna terug de bus in en op naar het uitkijkpunt voor de zonsondergang. Daar aangekomen zijn we absoluut niet de eerste. Hele busladingen staan er al compleet met stoelen en flessen champagne. Zelf doen we het voor een koud biertje of fris met wat kaas, worst en toastjes. Dat

gaat er wel in na zo'n vroege lunch. En dan gaat de zon bijna onder. Na de nodige foto's voor de rots genieten we van de kleurschakelingen die ontstaan als het licht verandert. Een mooi gezicht, dat belooft wat voor de zonsopkomst van morgenochtend. Als de zon onder is, gaan we terug naar de camping en begint Sauce aan de BBQ voor het avondeten. Na het eten nog even natafelen en dan plat. De wekker voor morgenochtend staat namelijk op 04.15 uur (en dat in de vakantie!).

Zondag 12 oktober | Uluru en Kata Tjuta (de Olga's)

De wekker is er vanmorgen wel heel vroeg bij en dat allemaal voor een stuk berg. Het moet ook niet gekker worden. Maar goed, we hebben er zelf voor gekozen, dus snel een boterham naar binnen werken en dan de bus in. We zijn ruim op tijd bij de sunsetstrip om een goed plekje te bemachtigen. Jammer genoeg zijn er altijd mensen die vinden dat ze dan nog wel voor je kunnen staan. De zonsopkomst is wel mooi, maar vrij identiek aan de zonsondergang gisteravond. Daarna voor de verandering maar weer de bus in en op naar de berg zelf voor een wandeling eromheen. Vanwege de wind is de beklimming gesloten, maar uit respect voor de aboriginals lag dat voor ons toch al niet in de planning. De tocht eromheen was al lang genoeg; ruim 8 kilometer. Gelukkig beginnen we al om 7 uur met lopen, zodat het nog meevalt met de warmte. Na 2 uur lopen zijn we rond. Wel bijna 1,5 liter water lichter en wat zere voeten, maar we hebben het wel gedaan. Vervolgens door naar het Cultural Centre waar ze kunst van de Papulankutja Aboriginals verkopen. Jammer genoeg is er verder weinig informatie over ze. Iets verderop zit een restaurant waar we even heerlijk gaan zitten om de voeten wat rust te gunnen. Rond 11 uur gaan we terug naar het uitkijkpunt van gisteravond. Daar worden alle fototoestellen op een rij gelegd en met allemaal een groepsfoto gemaakt. En dan terug naar de camping voor de lunch. Eenmaal uitgegeten weer terug de bus in voor een bezoekje aan Kata Tjuta (oftewel de Olga's). Dit is een rotsformatie bij Uluru. Je kan er een stuk tussendoor lopen, maar ik kan het niet meer opbrengen om in de verzengende hitte weer te gaan wandelen, dus ik blijf lekker vooraan in de schaduw zitten. Niels gaat wel mee op fotoexpeditie. Als tegenprestatie ga ik later bij het uitkijkpunt weer in de benen om de foto's te maken. 's Middags hebben we heerlijk tijd voor onszelf, dus snel de zwemspullen aan en dan een plons in het zwembad. Het water is wel koud, maar als je eenmaal door bent, is het heerlijk verfrissend. De rest van de middag lekker een beetje luieren. Terwijl we in het kamp zitten, loopt er ineens een grote hagedis door het kamp. Zodra hij zich op de 'open vlakte' laat zien, wordt hij aangevallen door 3 vogels die bang zijn dat hij op hun eieren uit is. Om 7 uur is het tijd voor het diner: kip van de BBQ met broodjes en salade. Het ziet er weer prima uit en smaakt ook zo. Dit is tevens ons laatste avondmaal met Sauce. Dus als iedereen z'n bord leeg heeft, geeft Willem een speech om Sauce te bedanken. De speech wordt kracht bijgezet met een flesje bourbon en een gevulde envelop, gevolgd door een dankwoordje van Sauce. Het wordt geen wild feest, want we moeten er morgen wederom weer op tijd uit.

Maandag 13 oktober | Uluru – The Ghan (Alice Springs)

Toen de wekker vanmorgen afging, hebben we eerst de tent ingepakt, zodat we daarna lekker konden douchen zonder weer onder het stof en zand te komen zitten. Uiteindelijk rijden we om 7 uur weg. Na nog een paar laatste blikken achterom geworpen te hebben, laten we de Uluru dan uiteindelijk toch echt achter ons. De eerst stop vandaag is bij Mount Ebenezer, waar een winkeltje met Aboriginal art is. De tweede stop een tankstation. Om een uur of 1 zijn we ruim 400 kilometer verderop en komen we aan in Alice Springs. Hier hebben we goed 4 uur voor onszelf. De magen rommelen ondertussen alweer en om te vieren dat we terug zijn in de beschaving, gaan we lunchen bij de MacDonald's. Frietjes met milkshake, heerlijk! Daarna willen we toch nog wel wat van Alice zien en wat hoort er nu meer bij Australië dan de Royal Flying Doctor Service? In Alice staat 1 van de 3 werkbasissen. We sluiten ons aan bij een rondleiding. Eerst een verhaal over hoe de flying doctors is ontstaan en hoe ze in het controlecentrum bijhouden welk vliegtuig hoe laat waarheen is gegaan en welke zusters/dokters er aan boord zijn. Naast dat whiteboard hangt een grote kaart met alle airstrips in het gebied onderverdeeld in onverhard en verhard met en zonder verlichting. Per vliegtuig was met een touwtje aangegeven wat ze die dag deden en de aard van de vlucht (spoed, transport, kliniek). Vervolgens krijgen we een film te zien met o.a. een aantal mensen aan het woord die succesvol gebruik hebben gemaakt van de RFDS. Al

met al een indrukwekkend en interessant verhaal. Tot slot kun je nog even in het museum kijken. Daar hangt een groot aantal vliegtuigen waar mee gevlogen wordt, een flightsimulator en wat spullen die ze tijdens het werk gebruiken. Van onze fee voor de rondleiding wordt over een jaar of 10 weer een nieuw vliegtuig gekocht en we behoren daarom nu tot de familie van de Flying Doctors. Na nog een bezoekje aan de shop en een koud drankje op het terras in de schaduw zijn we langzaam richting de bus teruggelopen. Nog even wat lekkers gehaald voor vanavond en dan is het wachten tot Sauce weer terug is. Om 5 uur worden we door Sauce afgezet op het treinstation van Alice. Om 6 uur vertrekken we namelijk met The Ghan richting Katherine. Eerst wat foto's van de trein, dan afscheid nemen van Sauce en uiteindelijk aan boord. In tegenstelling tot de ideeën die we hadden, zijn het hele ruime stoelen met zelfs voor Niels meer dan voldoende beenruimte en 2 standen om de stoel achterover te zetten. Je kan zelfs een setje van 2 stoelen 180 graden draaien. Het wordt bijna nog luxer kan het kamperen. Iets over zessen gaan we rijden. Het is helaas geen NS en we gaan zeker niet harder dan zo'n 60 km/uur. Maar we gaan zo al het stof en zand van de outback achter ons laten, want hoe mooi het Red Centre ook was, ik ben toch wel blij dat we nu weer verder trekken. Ik ben alleen heel benieuwd wat we morgen aan de andere kant van het raam gaan aantreffen als het weer licht begint te worden. Aan boord wordt de maaltijdservice voor de Red Kangaroo in 3 secties verdeeld, omdat de restauratiewagen anders niet groot genoeg is. Wij gaan voor de laatste, wat betekent dat we rond 8 uur kunnen eten. De restauratiewagen zit 1 wagon verderop. Het eten smaakt er goed, het is alleen jammer dat de airco er zo hoog staat, maar daarna is het in onze eigen wagon wel weer lekker warm. Helaas wordt het toch niet zo'n hele goede nacht: zittend slapen zonder kussen en een trein die steeds afremt is blijkbaar geen goede combinatie.

Dinsdag 14 oktober | The Ghan (Katherine) – Jabiru (Kakadu N.P.)

Vanochtend konden we vanaf een uurtje of 7 in de restauratiewagen terecht voor het ontbijt. Terwijl we aan het ontbijten waren, werd omgeroepen dat we om half 9 in Katherine zouden zijn (zelfs een half uur voor op schema) waar het een 'comfortabele' 39 graden is (en zo vochtig dat je maar 1 stap hoeft te zetten of het zweet loopt in straaltjes over je lichaam). Eenmaal op het station van Katharine verdween iedereen in bussen en wij blijven met z'n twintigen achter. De bagage arriveert al snel, maar nog geen reisbegeleider te zien. De mensen van het station worden er zenuwachtiger van dan wij. Na een goede 3 kwartier wachten kwam er een busje van Adventure Tours aan. Snel de tassen in de trailer en lekker de bus met airconditioning in. Onze gids voor de komende 2 dagen heet Womba. Na een korte stop bij een tankstation, stoppen we 's middags voor de lunch bij Moline waterfalls. Na een klein stukje lopen door het bos, ligt daar plots een klein meertje onder aan de waterval. Terwijl de lunch wordt klaargemaakt, krijgen we de gelegenheid om te zwemmen. Alleen Niels maakt van de gelegenheid gebruik, maar hij vermaakt zich prima in z'n eentje in het water. Daarna staat er een heerlijke wrap met kip en allerlei andere dingen (sla, ananas, komkommer e.d.) om ons te wachten. Het is alleen jammer dat het zo ontzettend warm is en dat de vliegen zo vervelend zijn (en wij allemaal maar denken dat we die na Alice Springs kwijt zouden zijn). We zijn blij als we weer de bus in mogen. Na een klein stukje rijden, rijden we Kakadu National Park binnen en stoppen we bij één van de vele Visitors Centres. Ik heb nog geen vut om de bus alweer uit te komen, dus Niels is even naar binnen gelopen voor een foldertje. Vervolgens rijden we een stuk door het park heen naar het Bowali Visitors Centre. Hier is heel veel informatie te vinden over alle soorten park (wetlands, forest, stone country, etc.) en de flora en fauna hierin. Tot slot hebben we een stuk film gekeken over het park. We hebben hier al met al een uurtje doorgebracht, maar we hadden best langer in de airconditioned filmzaal willen blijven zitten. En dan kunnen we het echt niet meer langer uitstellen: we gaan wandelen. Gelukkig is het meer wandelen bij informatie dan dat we echt afstanden moeten overbruggen. In dit stuk van het park zijn namelijk ontzettend veel rotstekeningen van de Aboriginals. Daarna kunnen we de berg nog op voor de zonsondergang. Gelukkig hebben we besloten om ondanks de hitte toch maar omhoog te gaan, want aan de andere kant van de berg ligt een uitgebreid stuk wetland. Wat een ontzettend weids gezicht en dan, onder het genot van wat knabbels, genieten van een prachtige zonsondergang. Nadeel is wel dat we nu pas in het donker op de camping aankomen. Gelukkig hebben we weer net zo'n tent als bij Kings Canyon (een grote tent met 2 bedden),

dus dat is het kamperen in luxe afsluiten. Terwijl we aan het helpen zijn met het avondeten, barst de hemel echt open. Gelukkig koelt het daarmee ook heerlijk af en wordt het slapen een stuk aangenamer.

Woensdag 15 oktober | Jabiru (Kakadu N.P.) – Darwin

Vanochtend gaat weer om 04.15 uur de wekker af. Het begint al bijna te wennen! Uiteindelijk rijden we in het donker ook weer de camping af. Onderweg in de bus krijgen we nog wel een mooie zonsopkomst te zien. Maar ons einddoel van vanochtend is Yellow Water voor een boottocht over de rivier. En de reden dat we daar zo vroeg op gaan, is dat er dan ontzettend veel activiteit op en rond het water is. Onderweg spotten we al vrij snel de eerst krokodil (een Salty, de gevaarlijkste). Volgens de gids achter het roer een kleintje, maar wij zijn al lang blij dat we er 1 te zien krijgen. Weten wij veel dat de regen van gisteravond er voor heeft gezorgd dat ze allemaal aan de oppervlakte rondhangen in plaats van in het koele water op de bodem van de rivier te blijven. We krijgen er dan ook meer dan genoeg te zien van zwemmend in het water, tot liggend op de bank van de rivier en zelfs eentje lopend op de oever. En er zitten er een paar behoorlijke jongens tussen. Erg indrukwekkend. Naast de krokodillen komen we ook ontzettend veel vogels tegen. Grote roofvogels, maar ook de kleine ijsvogel weet onze gids meerdere keren te spotten. Ze neemt bij elk dier ook uitgebreid de tijd om er veel over te vertellen en zich er van te vergewissen dat iedereen een foto heeft kunnen nemen. We komen dan wel niet zo heel ver de rivier op, maar we komen aan dieren zeker niets te kort. Na de boottocht is het een klein stukje rijden naar het Warradjan Aboriginal Cultural Centre. Hier vinden we vooral informatie over de Aboriginals in Kakadupark: hoe ze leefden, welke gereedschappen ze gebruikten, wat ze aten en waar ze in geloofden. Aan het eind weer de gebruikelijke souvenirshop, maar dit keer hebben ze wel wat leuks voor thuis (een stuk rots beschilderd door de Warradjans). Onderweg naar de lunch nog 2 fotostops gehad: 1. Wetlands: Niels gaat wat foto's nemen en verteld dat het er vol met vogels zit. 2. Fruitvleermuizen: een paar bomen hangen tjokvol met allemaal fruitvleermuizen. Dit zijn behoorlijke jongens en werden waarschijnlijk gestoord door ons gepraat, want ze begonnen wat rond te fladderen en een aantal vertrokken naar een andere boom. Voor de lunch stoppen we bij een soort parkje. Normaal gesproken lopen hier een aantal vogels en wallaby's rond, maar vandaag zijn ze aan het schoonmaken wat ze tijdelijk heeft verjaagd. De lunch smaakt er zeker niet minder om. Tegenover de lunchplek staat nog een verkeersbord met 'pas op voor krokodillen' aangezien deze weg in het nat-seizoen regelmatig onder water staat. Onderweg nog weer een fotostop als we het park verlaten, zodat we ook het toegangsbord op de foto hebben en dan op naar Darwin. Aangekomen bij de Stuart Highway gaan we ineens richting Alice Springs in plaats van richting Darwin. Het blijkt dat we een klein stukje terugrijden naar Berry's Spring. Hier kunnen we heerlijk even zwemmen. Het water is bijna warm, maar wel lekker. We zwemmen een stukje naar de kreek, die zich via een klein watervalletje in de poel stort. Tussen het water en de steen waar het water vanaf komt is net genoeg ruimte om je hoofd tussen te steken. Achter het water geeft dit een enorm kabaal. Na een half uurtje heerlijk gebadderd te hebben, gaan we weer op weg. Vlak voor Darwin nog een laatste stop bij een ander meer. De gids heeft iets van sardientjes mee en als hij die in het water houdt, komen er echt enorme vissen (barramundi) op af. Tevens zitten er een paar kleine schildpadjes. Dan snel weer de bus in, want het ziet ineens ontzettend donker. Op de grote weg zie je heel duidelijk de regengrens hangen en we rijden er recht op af. Zelfs in de bus met airco merk je gelijk de verkoelende werking van de regen. Na nog zo'n 20 minuten rijden zijn we in Darwin en na een kleine stadstour komen we aan bij het hotel. Heerlijk weer even met z'n 2-en en geen gemodder meer met een tentje. Niels belt even wat rond voor het vervoer overmorgen naar het vliegveld. Uiteindelijk bereiken we Djoser in Nederland en die gaan het regelen. Daarna zoeken we snel de was uit en gaan we wassen en douchen. Om 8 uur is alles klaar en gaan we lekker een stuk vlees eten. Mijn schnitzel is zo groot dat hij maar net op het bord past. We zijn op tijd terug bij het hotel en zoeken nog wat foldertjes uit voor wat we morgen eventueel kunnen doen en dan heerlijk slapen in een bed met schoon linnengoed in een gairconditionde kamer!

Donderdag 16 oktober | Darwin

Vanochtend mochten we van onszelf uitslapen, dus de wekker staat afgesteld op 9 uur. Hoewel ik dat

natuurlijk niet red, weet Niels er optimaal van te profiteren. Om 10 uur lopen we het hotel uit en gaan we eerst lekker ontbijten bij de MacDonal'd's. Nooit geweten dat ze daar heerlijke warme appelflappen hebben. Vervolgens gaan we naar Cracosaurus Cove. Dit zit midden in het centrum van Darwin en is een krokodillenpark. We komen eerst langs een tank met vissen. Hierin zitten o.a. wat roggen en enorme barramundi. Om 11 uur worden ze gevoerd. Er gaat een duikster te water met een emmertje vis. Binnen een paar seconden eten de vissen uit haar hand. Vervolgens komen we door het reptielenhuis. Ze hebben een dag- en nachtsectie gemaakt. In beide afdelingen kost het soms wat moeite om de slangen en hagedissen te ontdekken, maar een aantal zijn nog behoorlijk actief. Naast het reptielenhuis zit een groot verblijf met allemaal jonge krokodillen. Ze hebben net eten gehad, dus ze zijn allemaal druk bezig om de restjes op te maken. Na de jonge krokodillen komen we aan bij de grote jongens. Ze hebben een stuk of 5 bakken met in elke bak 1 volwassen dier (op 1 bak na, daar zit een stelletje). De grootste is meer dan 5 meter lang en zwaarder dan 800 kilo. In tegenstelling tot de jeugd, doen de volwassen niet veel meer dan zorgen dat ze steeds in de schaduw blijven. Als laatste staat een kooi met Burt. Deze krokodil is de ster uit de Crocodile Dundee films. Helaas heeft ook hij last van sterallures, want een beetje beweging kan er niet vanaf. Om 12 uur hebben ze een demonstratie van de bijtkracht van een krokodil. Voor die tijd halen we nog even snel een ijsje, zodat we tijdens de demonstratie heerlijk wat kunnen slurpen. Het is onwaarschijnlijk hoe snel die bek dichtklapt en hoe weinig er van die dakpan ertussen overblijft. Hierna lopen we gelijk weer terug naar de reptielen, want ze gaan een aantal slangen en hagedissen voeren. Voor de slangen hebben ze kleine muisjes en voor de hagedissen pissenbedden. Ze hebben helaas niet allemaal evenveel trek, maar het is ook grappig om te zien hoe sommige hagedissen hun eten over zichzelf heen laten lopen. Na het voeren lopen we richting de watertank met kleine krokodillen. Daar staat iemand van het park met een kleine krokodil. De bek zit dichtgebonden met een elastiekje, dus hij kan weinig doen. We mogen hem even vasthouden. De bovenkant is goed hard en hobbelig. De onderkant daarentegen is heel glad en vrij zacht. Nog even wat foto's maken terwijl we de krokodil vast hebben en dan de zwemkleding aan om met de krokodillen te gaan zwemmen. Het lijkt gevaarlijker dan het is, want er zit een stevige glasplaat tussen beide tanks, maar met het onderwaterhuis mee, levert het wel wat leuke plaatjes op. Na een half uurtje poedelen gaan we even een hapje eten en dan is het alweer half 3 en wordt één van de grote krokodillen gevoerd. Ze houden een stuk kip aan een touw voor hem en binnen een seconde en één grote hap later is het weg. Er wordt nog een keer met de kaken geklapperd als kauwbeweging en dat was het dan weer. Gelukkig krijgt hij 2 stukken kip, zodat we het nog een keertje kunnen zien. Tot slot lopen we nog even beneden langs de krokodillentanks waar je onder water kunt kijken en dan op naar de uitgang en terug naar het hotel. Onderweg nog even shoppen voor wat souvenirs en een zwembroek voor Niels. Bij het hotel kleden we ons snel om en duiken dan heerlijk het zwembad in. Er zit zelfs een bubbelbad bij. Wat kan het leven soms toch vervelend zijn. Na een uurtje taaien we af, want we hebben om half 6 afgesproken om met de bus naar de weekmarkt te gaan. Deze avondmarkt is bij het strand en heeft allemaal souvenirs- en eetkraampjes. Het is echt een gezelligheidsmarkt. We lopen er even rond en na de zonsondergang op het strand pakken we de bus terug naar de stad om een hapje te eten. 's Avonds in het hotel nog even de koffers opnieuw ingepakt en zoals vanouds weer op tijd naar bed.

Vrijdag 17 oktober | Darwin – Cairns

Vanochtend moesten we om half 6 klaar staan voor de transfer naar het vliegveld. Alles verliep vrij voorspoedig tot we in de rij staan voor het boarden. Dan wordt omgeroepen dat we ons moeten melden bij de informatiebalie. We vroegen ons al af wat we verkeerd hadden gedaan, maar we krijgen andere stoelen, zodat we nu naast elkaar zitten in plaats van achter elkaar. De rest van de vlucht verloopt wel weer soepel, want mede dankzij het tijdsverschil (de klok moest weer een half uur vooruit in verband met de tijdszone) is het maar goed 2 uurtjes vliegen. Eenmaal op het vliegveld hebben we vrij snel de koffers en de chauffeur gevonden. Via de toeristische route zijn we door de stad naar het hotel gebracht. De kamers zijn hier zo mooi, dat het bijna jammer is, dat we straks 2 nachten op de boot zitten. Na de spullen op de kamer gezet te hebben, zijn we eerst naar de duikwinkel gegaan waar Niels z'n huiswerk voor de cursus mee krijgt. Voor de zekerheid nemen we bij de apotheek nog wat tabletjes voor

zeeziektje mee aangezien ze voor het weekend vrij ruig weer en veel wind voorspellen. Daarna lopen we door naar het grote buitenzwembad bij de baai waar we hebben afgesproken met een aantal van de groep om wat te zwemmen. Ze hebben daar ook bakplaten waar we wat broodjes hamburger op maken. De dames gaan nog weer shoppen, maar ik ben wel uitgesloopt voor de vakantie en alle souvenirs zijn toch al binnen. Als de dames terug zijn, lopen we langzaam een stukje de boulevard af op zoek naar een eettentje. We vinden al snel wat naar onze zin en het eten smaakt er heerlijk. Nog even snel boodschappen doen voor morgen en dan met de bus terug naar het hotel alwaar we vast de tas voor het duiken bij elkaar zoeken.

Zaterdag 18 oktober | Cairns (Cape Tribulation)

Na een onrustige nacht waarin ik meerdere plensbuien heb horen vallen, zijn we netjes iets over half 8 bij de receptie. Daar staat Kelvin, onze gids voor vandaag, al te wachten met de bus. Vandaag staat namelijk een trip naar Cape Tribulation op het programma. Na een klein stukje snelweg gaat de weg over in enkelbaans en volgen we een prachtige route langs de kust. Onze eerste stop is bij Mossman Gorge. Dit ligt in het Daintree National Park en maakt onderdeel uit van het noordelijk regenwoud. We lopen een klein stukje langs de rivier en steken daar de hangbrug over. Aangezien we niet veel tijd hebben, gaan we vanaf daar dezelfde weg ook weer terug. De volgende stop is Daintree Village waar we een stukje op de rivier de Daintree gaan varen op zoek naar krokodillen. We zien er slechts eentje en dat is nog een vrij kleine ook. Heel veel vogels komen we ook niet tegen. We komen wel nog een slang tegen in de boom. Tja, het kan niet altijd feest zijn en waarschijnlijk zijn we in Kakadu al genoeg verwend. Na de boottocht lunchen we nog in Daintree Village en dan gaan we door naar Cape Tribulation waar het regenwoud het Great Barrier Reef ontmoet. Het is wel heel apart om door het regenwoud te lopen en de zee op de achtergrond te horen. Ondanks dat het redelijk bewolkt is, levert het toch zeker mooie plaatjes op. We rijden nog verder het park in en komen dan een Kasuaris (loopvogel) met 3 kleintjes tegen. We hebben vandaag dus toch nog geluk, want er zijn er nog maar ongeveer 60 in dit gebied en onze gids had ze al 4 maanden niet meer gezien. Niel veel verder stoppen we voor de Mardja boardwalk. Niels is uitgelopen en gaat z'n huiswerk voor het duiken maken, dus ik moet de foto's dit keer maken. Dit is geen straf, want het is een mooi stuk om door te lopen. Allemaal verschillende gezichten van het regenwoud en stukken mangrovebos. Als we bijna aan het eind van de wandeling zijn, begint het ineens ontzettend hard te regenen. Gelukkig is de bus al open en kunnen we zo van onder het bladerdek de bus in. Ondertussen is het alweer 3 uur geweest en hoog tijd om terug te gaan naar Cairns. We stoppen onderweg nog bij een grote ijswinkel en daarna linea recta door, zodat we rond half 6 terug zijn bij het hotel. Daar hebben we even heerlijk tijd voor onszelf en om 19.15 uur zijn we allemaal weer bij de receptie. Vanavond is namelijk de laatste avond dat we er allemaal nog zijn, dus gaan we gezellig met z'n allen eten om de vakantie in stijl af te sluiten. Het restaurant zit 2 blokken verderop en hoewel het, als we er aankomen, wat aan de drukke kant is, hebben we het eten uiteindelijk erg snel en smaakt het prima. Rond 10 uur nemen we afscheid van de hele groep en eenmaal in het hotel weer op tijd erin, want wederom is het morgen weer vroeg dag.

Zondag 19 oktober | Cairns - Great Barrier Reef

We hebben zo'n zin in vandaag, dat we al voor 6 uur op de stoep van de receptie zitten (en dat terwijl we pas om 06.10 uur worden opgehaald). De bus is echter ook te vroeg, dus dat komt mooi uit. Bij de shop snel vinnen, vest en bril bij elkaar zoeken en dan snel de boot op. Daar krijgen we eerst ontbijt en een veiligheidspraatje en dan kan de bagage naar de kamer. De kamer is simpel, maar we hebben een dubbel bed en genoeg ruimte voor de bagage. Het eerste stuk de haven uit en naar het rif (ongeveer 3 uur) is een wat hobbelige rit, maar we hebben beide voor de zekerheid een tabletje genomen, dus we hebben nergens last van. De eerste stop is Milln Reef. En zodra we daar liggen, wordt de boot ook een stuk rustiger. De eerste 2 duiken maken we samen. Moet zeggen dat het koraal hier niet zo mooi is als in Egypte, maar het oceaandleven is stukken beter. De 2e duik zien we dan ook een kleine witpuntrifhaai. Na 2 keer worstelen met het natpak besluit ik lekker in een T-shirt te duiken. We zijn ondertussen ook 500 meter verder het rif op gevaren, dus weer een nieuwe duikstek. En aangezien Niels voor z'n cursus

moet gaan duiken, sluit ik me aan bij Jason en Tanya. Met 5 haaien en 2 schilpadden wordt het mijn beste duik op het rif. En ook Niels is onderweg schildpadden tegengekomen. Na het avondeten nog een nachtduik. Achteraan de boot komen behoorlijk wat grote vissen op het licht van de boot af. Samen met m'n 2 buitenlandse buddies sta ik klaar op het achterdek om met z'n 3-en te gaan duiken. Ik wil net een pas naar voren zetten voor de commandosprong als iemand op het bovendek roept: '2 sharks'. En inderdaad, er zwemmen er 2 in het licht van de boot. Tja, daar sta je dan in je T-shirtje, klaar om het water in te springen. Maar goed, even doorzetten en dan lig je in het water. Helaas zijn de haaien door de plons afgeschrikt en weggezwoomen, maar de slapende schilpad onderweg maakt veel goed. Na een half uur moeten we er helaas alweer uit. Na een snelle, maar warme douche nog even wat drinken en onder het genot van een warme cake de duik loggen en dan op naar bed.

Maandag 20 oktober | Great Barrier Reef

Na een heerlijke nachtrust zouden we vanochtend om 06.45 uur gewekt worden, maar aangezien de zon aan onze kant van de boot opkwam, ben ik de bemanning ruim voor. Om 7 uur krijgen we de eerst briefing en rond half 8 gaan we te water. Niels moet weer op voor z'n advanced, dus ik sluit me weer aan bij m'n vrienden van gisteren. Het is een mooie duik met een grote napoleonvis. Na het ontbijt verkassen we weer met de boot, op naar het volgende rif: Flynn Reef. De eerste duik daar was niet zo'n hele bijzondere, behalve dan dat het nummer 150 was voor mij. De derde van de dag echter is een stuk beter. Niels moet voor z'n advanced duiken, maar dit keer staat er fotografie op het programma, dus we kunnen gewoon met z'n tweeën, zolang hij maar foto's maakt. Bijna aan het eind zien we een groene schildpad. We zwemmen een stukje met hem mee en net als wij naar boven moeten omdat de lucht op is, besluit hij dat hij ook een luchtje moet scheppen, dus gaat gezellig mee naar de oppervlakte. 's Avonds maken we hier ook onze nachtduik. Wederom weer gewoon met z'n tweetjes en we hebben zelfs de boot teruggevonden. Jammer genoeg zien we pas een haai als we alweer aan boord zijn en op het bovendek staan. En net als elke keer als we 's avonds aan boord gaan of voordat we met de boot verkassen, wordt er om m'n safety number gevraagd, zodat ze zeker weten dat iedereen weer terug aan boord is. Na een heerlijke douche staat het toetje, zelfgebakken cake, alweer klaar. En zo eindigt dag 2 op het Great Barrier Reef.

Dinsdag 21 oktober | Great Barrier Reef – Cairns

De laatste dag op het rif vandaag. Aangezien we 3 duiken voor de lunch maken, worden we vandaag om 05.45 uur gewekt en komen we na 40 minuten duiken rond 7 uur alweer uit het water. Gelukkig heeft Lucy (de kok) in onze afwezigheid hard gewerkt en kunnen we zo aanschuiven voor het ontbijt. In snel tempo volgen duik 2 en 3 van die dag met nog 1 haai en 2 roggen en met wat schildpadden voor Niels wordt onze trip naar het Great Barrier Reef in stijl afgesloten. Na de laatste rollcall wordt voor de laatste keer het anker gelicht en beginnen we aan de 3 uur durende hobbelige terugtocht. Eenmaal terug in de haven worden we met busjes teruggebracht naar de winkel en vanaf daar weer naar het hotel, waar de lange, warme douche al op ons wacht. 's Avonds nog gezellig wat met z'n tweetjes gegeten om de vakantie af te sluiten en dan lekker naar bed, want we staan te tolleren op onze benen

Woensdag 22 en donderdag 23 oktober | Cairns – Hong Kong – Amsterdam

Vanochtend eindelijk uitgeslapen. De wekker stond om 9 uur, want om 10 uur moesten we van de kamer af. Aangezien we pas om 15.15 uur vliegen, pakken we eerst nog even de bus naar de stad. Daar hebben we tijd voor een ontbijtje en wat funshopping. Rond 12 uur gaan we terug naar het hotel waar ze een taxi voor ons bellen om ons naar het vliegveld te brengen. De eerste vlucht (Cairns – Hong Kong) valt mee en duurt 'maar' 7 uurtjes. En dan moeten we ons nog 4 uur op Hong Kong zien te vermaken. Ze hebben hier wel wat meer variatie in winkels dan Tokyo, maar het houdt nog steeds niet over. Gelukkig hebben ze gratis internet en een disneylandwinkel. Om half 1 's nachts vertrekken we eindelijk voor het laatste stuk van de reis. Eenmaal opgestegen wacht ik niet eens de maaltijd af, maar doe gelijk de ogen dicht. Het grootste stuk van de reis wordt een beetje afgewisseld met film kijken en slapen. Desondanks zijn we blij als we uiteindelijk om 7 uur weer Nederlandse bodem onder de voeten hebben. Na geruime tijd

bij de bagageband doorgebracht te hebben, weten we uiteindelijk toch de koffers te bemachtigen en stappen we, na een heerlijk warm saucijzenbroodje, op de trein naar Utrecht, naar huis.